

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. София , 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Калин Калпакчиев
Членове:	Весислава Иванова Величка Цанова

в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София Бойка Димитрова

като разгледа докладваното от Величка Цанова Въззивно частно наказателно дело № 20211000600324 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.20 от ЗЕЕЗА.

Образувано е по жалба на защитникът на З.Д. против решение на Окръжен съд-Благоевград по НЧД № 803/20 год.,с което е допусната екстрадицията му за възобновяване и повторно провеждане на наказателно производство по дело К № 444/15 год. по описа на Основния съд в Щип,Северна Македония за престъпление „укриване на данъци“ по чл.279,ал.3 във вр. с ал.1 и 2 във вр. с чл.45 от НК на РСВ.

Поддържа в жалбата,че решението е недопустимо предвид официалното писмо на македонските власти,че искането за допълнителна екстрадиция се отнася за изтърпяване на наказание затвор по цитираното дело и за посоченото престъпление и при условие,че Д. вече реално търпи наказание от три години и шест месеца лишаване от свобода от 06.02.2018 год.,като към настоящият момент са изтекли три години и един месец.

Освен че е недопустимо,твърди и че е незаконосъобразно,тъй като противоречи на принципа на особеността,залегал в чл.14,ал.1 от ЗЕЕЗА и на чл.7,т.5 от същия закон.Заявява,че не са гарантирани правата,свързани с наказателното производство и изпълнението на наказанието съгласно изискванията на международното право.Посочва в този смисъл,че е показателен факта,че З.Д. е на територията на Република Северна Македония от 20.05.2016 год. и не му е дадена възможност да участва поне при разглеждане

на делото пред Апелативен съд-Щип,а след това три инстанции са отказали да уважат искането му възобновяване,защото не е било направено искане за разширяване на екстрадицията за това престъпление от македонските власти,а в същото време за тях е нормално той да изтърпява наказанието лишаване от свобода по тази присъда,която е очевидно незаконна.

На следващо място изтъква,че решението е и необосновано,защото фактическите изводи на първостепенния съд нямат нищо общо с доказателствата по делото.

Моли решението да бъде отменено и се постанови отказ за екстрадицията му.

В съдебно заседание защитникът поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения.

Представителят на САП намира жалбата за неоснователна,а постановеното решение за правилно и законосъобразно.

Съдът ,като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото приема следното:

Благоевградският окръжен съд е сезиран с искане с правно основание чл.14,ал.4,т.5,чл.16 и сл. и чл.31,ал.1,т.1 от ЗЕЕЗА за даване на съгласие за провеждане на наказателно преследване срещу македонския гражданин З.Д.,по наказателно дело К №444/15 год. на Основния съд-гр.Щип за извършено преди предаването от българските власти в производството по екстрадиция по НЧД № 188/12 год. по описа на Окръжен съд-Благоевград,престъпление „укриване на данъци“ по чл.279,ал.3 във вр. с ал.1 и 2 във вр. с чл.45 от НК на Република Северна Македония.

С решение по цитираното НЧД № 188/12 год. на Окръжен съд-Благоевград,влязло в сила на 18.07.2012 год.Д. е предаден на компетентните органи на Република Северна Македония във връзка с образувано срещу него наказателно производство по чл.287,ал.1 и ал.2 от македонския НК,като същият реално е предаден на 20.05.2016 год. предвид постановеното отлагане до изпълнение на наложеното му наказание по НОХД № 114/12 год. на Районен съд-Разлог.

Междувременно,с писмо изх.№ 99-Е-28/12 от 19.11.2020 год. на Министерство на правосъдието на Република България е препратено по компетентност на ВКП искане на македонската страна за даване на съгласие за провеждане на наказателно преследване срещу него за престъпление по дело К № 444/15 год. на Основния съд в гр.Щип за укриване на данъци,явяващо се престъпление по чл.279,ал.3 във вр. с ал.1 и 2 във вр. с чл.45 от НК на РСМ.Описаното престъпление,в състава на което са включени три отделни деяния,е извършено преди фактическото предаване на Д. на 20.05.2016 год.От представените документи е установено,че по това дело Д. е осъден задочно с присъда от 28.12.2015 год.,като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет години и

глоба.Присъдата на Основния съд в Щип е била потвърдена с присъда КЖ №71/16 год. от 03.10.2016 год. на Апелативния съд в Щип.

С решение от 11.09.2017 год. на Основния съд в Щип по дело № 17/16 год. е отхвърлено искането на Д. за повторно разглеждане на наказателно дело К №444/15 год. и това решение е потвърдено от Апелативния съд в Щип с присъда КСЖ № 80/17 год.,постановена на 07.12.2017 год.По инициатива на прокуратурата на РСМ,пред ВС на страната е било образувано дело №2/2019 го,приключило с присъда от 20.11.2019 год.,с което е прието,че въпреки,че са отхвърлени исканията за оспорване законността на присъдите на Основния и Апелативния съд в Щип,то за да може едно екстрадирано лице да бъде разследвано,съдено или да подлежи на наказание за деяние,извършено преди екстрадиция,е необходимо да има одобрена екстрадиция и за тази процедура,а доколкото такава няма,следва да бъде поискано допълнително решение за екстрадиция.

В изпълнение на това е направеното и настоящото искане за даване на съгласие Д. да бъде наказателно преследван за извършено преди реалното му предаване на македонските власти престъпление.

В хода на проведеното съдебно следствие е поискана и приета допълнителна информация,с която първо са дадени гаранции,че на Д. се гарантира правото на повторно разглеждане и защита,а след това е уточнено, че искането за допълнителна екстрадиция срещу него се отнася за изтърпяване на наказание затвор,постановено с окончателно решение на Основния съд в Щип по дело К №444/15 год. за престъпление „Укриване на данъци“ по чл.279,ал.3 във вр. с ал.1 и 2 във вр. с чл.45 от НК на РСВ.

Приложено е решение на Основния съд-Щип,че искът на Д. за отмяна на клаузата за влизане в сила и изпълнение на присъдата по дело К№444/15 год.,с което е осъден на пет години затвор за укриване на данъци по чл.279,ал.3 във вр. с ал.1 и 2 във вр. с чл.45 от НК ,е неоснователен.Прието е,че присъдата няма недостатъци и изпълнението на наказанието е започнало.

Въпреки така установеното и становищата на страните,изразени в хода на съдебните прения,вкл. и от прокурора,първостепенния съд е приел,че са налице всички предпоставки за даване на съгласие за провеждане на наказателно преследване срещу Д..

На първо място съдът е намерил,че са дадени гаранции по смисъла на чл.8,т.4 от ЗЕЕЗА ,че по искане на Д. наказателното производство може да се разгледа повторно с гарантирана адвокатска защита,а съобразно постановеното в предходен момент екстрадиционно решение ,по силата на което той реално е предаден ,съдът е счел,че може да бъде водено друго наказателно производство,само ако е налице съгласие в тази посока от предалата го държава.В този смисъл е извел аргумент от разпоредбата на чл.14,ал.1,б.“а“ ,изр. последно от ЕКЕ,позоваването на която е намерил за наложително доколкото чл.31 от ЗЕЕЗА регламентира само случаите,в които България е моляща страна.При така направеното

уточнение и наличието на надмощно положение на международната правна норма спрямо вътрешното законодателство, съдът е приел, че такова съгласие може да бъде дадено от българската страна, когато са налице съответните предпоставки за екстрадицията на лицето. В този смисъл е посочил, че са налице положителните предпоставки на чл. 5 от ЗЕЕЗА и липсват отрицателните такива по чл. 6-чл. 8 от с.з и като е взел предвид, че искането е за престъпление, извършено преди екстрадирането и реалното предаване на македонския гражданин, запълващо и състава на престъплението по чл. 255 от българския наказателен кодекс и наличието на гаранции за повторен процес, съдът е дал съгласие спрямо македонския гражданин да бъде проведено наказателно преследване по цитираното по-горе дело на Основния съд-гр. Щип.

Въззивният съдебен състав намира така постановеното решение за неправилно и незаконосъобразно и аргументите за това са следните:

По силата на чл. 31, ал. 1, т. 1 от ЗЕЕЗА лицето, предадено от друга държава, може да бъде съдено само за престъплението, за което е предадено, освен ако е последвало съгласие на другата държава за съденето му и за друго престъпление, извършено преди предаването му.

Според принципа на особеността, въведен в чл. 14, ал. 1, б. "а" от Европейската конвенция за екстрадиция, на екстрадираното лице се гарантира, че няма да бъде преследвано, осъждано или задържано за изпълнение на присъда или на мярка за неотклонение задържане под стража заради престъпление, извършено преди предаването му и различно от това, заради което е екстрадирано, освен когато екстрадиращата го страна се съгласи. Посочено е също така, че молбата за съгласие трябва да бъде представена заедно с посочените в чл. 12 документи и официален протокол за всяко изявление на екстрадираното лице и съгласието се дава, ако за престъплението, заради което се иска, се предвижда екстрадиция съгласно разпоредбите на тази конвенция.

В конкретния случай искането е за постановяване на решение за даване на съгласие за провеждане на наказателно преследване срещу македонския гражданин З.Д. по наказателно дело К №444/15 год. на Основния съд в Щип за извършено преди предаването му престъпление укриване на данъци по чл. 279, ал. 3 във вр. с ал. 1 и 2 във вр. с чл. 45 от НК на РСВ.

Към искането е приложена молбата за допълнителна екстрадиция от Министерство на правосъдието на РСВ, в което се потвърждава, че по цитираното дело той е осъден на лишаване от свобода за срок от пет години и изтърпява същото в Затвора в Щип от 06.02.2018 год.

От приетите документи се установява, че с решение Кс-Кр. № 100/18 г. на Основен съд-Щип е освободен от 30 % от наказанието, т.е. за период от една година и шест месеца. Искането на Д. за провеждане на ново наказателно производство по дело К №444/15

год. поради това, че е бил осъден задочно, е оставено без уважение с решение от 11.09.2017 год. по дело КПОВ 17/16 на Основния съд в Щип, потвърдено с решение на Апелативния съд в Щип от 07.12.2017 год. по дело № КСЖ -80/17 год., което от своя страна е потвърдено с решение на Върховния съд на Република Северна Македония, постановено на 20.11.2019 год. по дело Кзз. № 2/19 год.

В проведеното на 21.09.2020 год. заседание на Основния съд в Щип по дело ЕК №7/20 год. З.Д. не е дал съгласие за провеждане на допълнителна екстрадиция по дело К № 445/15 год. на същия съд.

На 02.02.2021 год. Основният съд в Щип е гарантирал правото на Д. за повторно разглеждане на делото, а с писмо от 08.03.2021 год. същият съд е уведомил Министерство на правосъдието на Република Северна Македония, че искането за допълнителна екстрадиция срещу осъдения З.Д. се отнася за изтърпяване на наказание затвор, постановено с окончателно решение по дело К № 444/15 год. за престъпление „Укриване на данъци“ по чл.279, ал.3 във вр. с ал.1 и ал.2 във вр. с чл.45 от Наказателния кодекс.

С оглед на така изложеното съдът намира, че не са налице основанията за даване на исканото съгласие по смисъла на чл.31, ал.1, т.1 от ЗЕЕЗА, според която разпоредба лицето, предадено от друга държава, може да бъде съдено само за престъплението, за което е предадено, освен ако е последвало съгласие на другата държава за съденето му и за друго престъпление, извършено преди предаването му.

В конкретния случай даването на съгласие не се иска за съдене, тъй като наказателното производство срещу него е приключило с постановяването на окончателен съдебен акт, по силата на който Д. вече е осъден на лишаване от свобода и това наказание е приведено в изпълнение. Направеното от неговият защитник искане за възобновяване на наказателното производство също е отхвърлено като неоснователно, поради което и към настоящият момент наказателното преследване срещу него е приключило окончателно с влязла в сила и приведена в изпълнение присъда.

Безспорно е, че в случая се иска даване на съгласие за престъпление, извършено преди предаването на лицето на компетентните власти в РСВ, но от друга страна, не е налице висящо наказателно производство, по което това съгласие да е необходимо, т.е. не може да се приеме, че исканото съгласие е за провеждане на наказателно преследване.

При това положение въззивният съд счита за ирелевантно за настоящото произнасяне необходима ли е допълнителна екстрадиция за евентуално ново искане за възобновяване на производството по наказателно дело К № 444/15 год. на Основния съд в гр.Щип, респ. за повторно разглеждане на делото, за каквото повторно разглеждане са дадени гаранции, тъй като твърдения в тази насока не се съдържат в молбата за допълнителна екстрадиция на Министерство на правосъдието на Република Северна Македония, която е единствено във връзка с цитираното наказателно дело и както се установи по-горе-за изтърпяване на вече

наложено наказание.

По така изложените съображения апелативния съд отмени обжалваното решение и постанови ново.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА решение на Благоевградски окръжен съд, постановено на 10.03.2021 год. по НЧД № 803/20 год., вместо което :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Окръжна прокуратура-Благоевград за даване на съгласие за провеждане на наказателно преследване срещу македонския гражданин З.Д., роден на ***** год. в гр. Щип, Република Македония, по дело К№ 444/15 год. на Основния съд в гр. Щип, Северна Македония, по обвинение за извършено престъпление „Укриване на данъци“ по чл. 279, ал. 3 във вр. с ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 45 от НК на Република Северна Македония.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____